№ 49

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 19 CZERWCA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta petersburská, *Poczta Północna*, umieściła z *Petersburga*, pod dniem 9 czerwca: „ Translator Kollegium interessów zagranicznych, *Sergijusz* Xiążę *Gagaryn*, nayłaskawiéy mianowany został Kamerjunkrem Dworu Jego Cesárskiéy Mości.

— Dwanaście lát znosiła *Europa* chciwą żądzę panowania *Napoléona Bonapartégo*. Nie mocą, ale gwałceniem umów, nawet wśród pokoju, rzucaniém poróżnień i zapalaniém buntów, tryumfował on nad narodami. W tym przeciągu czasu, *Rossya* bezskutecznie wycieńczała swe siły dla zbawienia *Europy*. Nadszedł rok 1812, a skruszyła się potęga *Napoleoná* z całą, przeciw *Rossyi* uzbrojoną *Europą*, uderzając się o twardą piérś synów Oyczyzny, pałających miłością ku Wierze i Monarsze swemu. — W roku 1813, również usiłowania *Rossyi* rozpędziły ów tuman. który inné oczarowál narody. Miłość wolności i Oyczyzny nanowo się zapaliła w sercach synów *Niemiec*, a uwięziona *Europa*, na polach *Lipska*, krępującé ją stárgała łańcuchy. Pełne wspaniałości i nieszukające własnych korzyści zapomnienie wszystkich nieszczęść i zniszczeń, różnym zadanych narodóm, a szczególniéy *Rossyi* w *Moskwie*, pamiętném uczyniło weyście *Rossyan* do *Paryża*. Naród Francuzki, uwielbiając w tryumfach wielkość duszy *Alexandra* I, nagawsze z łona swojego wyrzucił *Napoleona*, który przymuszony był zrzéc się tronu, zhańbionego jego zbrodniami. *Francya*, pojednała się z narodami, i weszła z nimi w przymierze, przez osobę *Ludwika* XVIII. — Już gotowała się *Europa*, kosztować owoców pokoju, kiedy nagle nowá powstała burza, i we *Francyi* napowrót zjawił się *Napoleon Bonaparté*. Już liczné zastępy gotowe są uderzyć na gwałciciela umów, a drugie śpieszą do ucześnictwa walki, za swobodę i pokóy narodów. Znamienita Gwardya Rossyyska, ci towarzysze wielkich dzieł *Alexandra*, pod *Lutzen*, *Bautzen*, *Kulmem*, *Lipskiem*, *La Fére Champanaise* i *Paryżem*, wychodzą od nas na skinienie Wielkiego swego Przewodnika. Toż samo męztwo, które ożywiało ten wyborny korpus woysk, w czasie pamiętnéy i szczęśliwie zakończonéy woyny, jaśnieje i teraz na licach wszystkich i każdego. Zbierają się półki na wyznaczone dla siebie mieysca, gdzie odprawiwszy modły do Dawcy sił, uda się każdy naznaczoną sobie drogą. Żegnają ich błogosławieństwa nasze: ale nie można dostatecznie wyobrazić, z jakiém uniesieniem i zapałém śpieszą do sławy ci waleczni wojownicy. Te wrodzone Rossyanóm uczucia, dzielnièyszéy jeszcze nabrały mocy, przez ogłoszenie poniższego Rozkazu do korpusu, przez Sprawującego Ministeryum woyskowe, znającego charakter Rossyyskiego żołnierza, w dniu 29 przeszłego miesiąca maja wydanego.

„ *Przy wystąpieniu Gwardyi bokowéy na wyprawę, na którą Naywyższy rozkaz Nayjaśniéyszego Pana ją wzywa, za nader przyjemny znayduję dla siebie obowiązek, oświadczyć, dla téy znamienitéy straży Monarszéy i godnych jéy Dowódzców, to ukontentowanie, którém uczuł, kiedym ją spotykał, powracającą w wieńcach sławy, które nabyła w pamiętnéy na wieki woynie; tę przyjemność, którą miałem, przykładając się do opatrzenia tego wszystkiego, coby jéy spokoyność, po tylu poniesionych trudach, zapewniać mogło, a razem starając się przywieść do tego porządku, jaki przystoi tak znamienitym wojownikom; nakoniec ja i modlitwy moje, o jéy zachowanie, w okolicznościach teraźniéyszych, kiedy zniszczenie powszechnego nieprzyjaciela, kłócącego pokoy świata, wymaga dzielnych środków wojennych. Bóg zawsze błogosławi prawdziwym sługom Monarchów swoich: a następnie, błogosławieństwo Boże będzie towarzyszyło i teraz wiernym obrońcom Monarchy i Oyczyzny. Monarcha nie oszczędza siebie: sám idzie na czele, i wiedzie ich do sławy. Ta uwieńczy ich zawód. Nie oddzielam od wás, dzielni wojownicy, i tych, którzy otrzymają szczęście bydź do was przyłączonymi. Oni naśladowali dzieł męztwa waszego, które nieśmiertelną sławą uwieńczyły oręż Rossyi. I teraz sława będzie ich towarzyszką. Z wami Bóg! waleczni i zacni wojownicy! Z wami błogosławieństwo wszystkich Rossyan!* ”

Czytamy jeszcze w téyże gazecie: Z powszechnym żalem, tutéyszy szlachecki Marszałek guberski, JW. Rzeczywisty Radzca Tâyny, *Eliasz* Hrabia *Bezborodko*, zakończył dni swoje d. 3 t. m., o godzinie 5téy z rana.

D. 21 maja przejeżdżał przez *Orszę*, JO. Xiążę *Repnin*, Jenerał Porucznik, udając się z *Petersburga* za granicę.

JW. Jenerał Adjutant Cesarza Jegomości *Uwarów*, d. 14 maja, przejeżdżał przez *Zytomierz*, udając się za granicę.

Ostatnich dni maja przejeżdżali przez *Radziwiłłow*, JW. Rzeczywisty Radzca tayny, Hrabia *Markow*, udając się za granicę; a JW. Rzeczywisty Radzca Stanu, *Sturdza*, napowrót do *Rossyi*.

JW. Radzca Tayny i Senator *Siwers*, d. 13 maja do *Łucka* przybył; a obeyrzawszy różne magistratury, wyjechał nazajutrz z tego miasta na trakt do *Włodzimierza wołyńskiego*.

Kompanija amatorów, w mieście *Tule*, dnia 5 maja, dała na zysk ubogich reprezentacyą trajedyi z dziejów oyczystych, *Dymitr Dóński*, a po niéy komedyykę. Cena piérwszego miéysca naznaczona była, po rublu; drugiego, po pół rubla; ale nierównie wyżéy płacili spektatorowie; i znaczną ztąd zebrano summę. Osoby grające nie oszczędzały wydatku na ubiory wcale kosztowne. Całą sztukę i każda wszczególności osoba bardzo pięknie grała swą rolę. Widzów około 400 bydź mogło. Miéysce nie było wystarczającém dla większego zgromadzenia. Ma bydź powtórzona reprezentacya na tenże cel dobroczynny wsparcia ubogich.

Piérwszych dni maja, w *Szacku*, mieście powiatowém gubernii *tambowskiéy*, uroczystym obchodem otworzono *szkołę duchowną*, do któréy w piérwszym dniu zaleciło się 60 uczniów. Na tymże obchodzie złożono więcéy tysiąca rubli, na wystawienie udzielnego domu dla nowéy szkoły.

W końcu miesiąca kwietnia, uczniowie ślacheckiego Instytutu w *Odessie*, publicznie wydali sprawę z nauk sobie wykładanych, a mianowicie: z Historyi, Jeografii, Jeometryi, Algebry, Rachunku integralnego i dyferencyalnego, Fizyki, Jeografii astronomicznéy, Logiki, Krassomówstwa, oraz, z języków Rossyyskiego, Greckiego, Niemieckiego, Francuzkiego i Łacińskiego. Odpowiedzi uczniów tém większą czyniły im zaletę, że odpowiadać musieli na pytania, nie od woli Nau-

czycielów zadawane, ale jakie sobie który, nakształt loteryi, losem wyciągnął. Mogłoż komu przed 25 laty przyyśdź na myśl, że drobna mieścina, *Chadżi - Bey*, z imieniem *Odessy*, zamieni się w miasto kwitnącé handlem, i stanie się miéyscem oświeconego wychowania młodzi.

Kollegialny Assesor, P *Karpów*, złożył u Horodniczego miasta *Wolchowa*, 300 rubli ass., dla rozdzielenia między ubogich mieszkańców tego miasta, osobliwie chorych i obciążonych liczbą drobnych dzieci, których nie mogą wyżywić zarobkiem rąk własnych, a w części dla ubogich uczniów. Dobroczynna ta ofiara użytą została stosownie do woli ofiarującego.

Wilno, dnia 19 czerwca

Dnia 17 t. m., przybył tu JW. Jenerał jazdy, Hrabia *Wittgenstein*, z *Nitawy*.

Tegoż dnia weszła tu kompanija pontonijerów, Nro. 7, pod dowództwem Półkownika *Hebharta*. Dniem pierwiéy przebiegł tędy goniec, *Kaupe*, z *Warszawy* do *Petersburga*.

Dnia 18 przybył ze *słonimskiego* JW. były Marszałek, Hrabia *Sołtan*.

Kurs tutéyszy na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. k. 57; dukat 13 r. 53 k.; imperyał 45 r..

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, zawiéra z *Niemiec* co następuje: „D. 3 czerwca Nayjaśniéyszy Cesarz Jegomość Rossyyski, wyjechał z *Ludwigsburga* do *Heilbronn*, a N. Cesarzowa Jéymość Rossyyska, d. 6 czerwca z *Nymphenburga* do *Salzburga*.

N. Cesarzowa Austryacka, przybyła d. 4 czerwca do *Neuburga* nad *Dunajem*, gdzie kilka dni ma zabawić. — Xiążę następca tronu Austryackiego przejeżdżał 4 czerwca przez *Ratyzbonę*, udając się do główney kwatery.

Gazeta, *Merkury Frankoński*, donosi z *Bambergi*, pod 6 czerwca: „Dnia wczorayszego wieczorem, o godzinie 5téy, odbył się w tutéyszym kościele katedralnym, pogrzeb Xięcia *Alexandra Wagram*, z honorami, wysokiemu jego stopniowi należnemi.”

Gazeta berlińska, donosi od brzegów *Menu* pod d. 4 czerwca: „Główna kwatera Cesarsko Rossyyskiego Jenerała naczelnie dowodzącego, *Barclay de Tolly* przybyła d. 2 t. m., do *Bayreuth*, a d. 3 do *Bambergi* przeniesioną została. Znayduje się z nim małżonka jego i 10 jenerałów. — Saski Jenerał *Lecoq* przybył d. 3 z *Drezna* do *Frankfortu*: udaje się on do woyska, dla objęcia dowództwa nad korpusem saskiego woyska. — W *Koburg* d. 2 t. m., odprawiło się z powodu imienin W. Xięcia *Konstantego*, uroczyste nabożeństwo obrządku grecko rossyyskiego, na którém obecni byli W. Xiężna *Anna*, i panujący Xiążę *Koburg*, z całym dworem. Na paradzie znaydowało się do 6,000 woyska rossyyskiego. Na dzień 3 zapowiedziano w *Koburgu* przybycie 10,000 ludzi woyska rossyyskiego. — D. 1 t. m., Xiężna małżonka Xięcia następcy tronu bawarskiego powiła syna, któremu na chrzcie dano imiona *Otto*, *Fryderyk*, *Ludwik*.

Gazeta jedna donosi, że w *Monachium* 173 szpiegów uwięzić miano (?) — Kupiec *Köchlin* z *Mühlhausen*, którego już, jako szpiega, rozstrzelać, czyli powiesić miano, w życiu i z więzienia uwolniony został. — W *Genewie* miano aresztować wiele osób, między któremi i pocztmistrza; znaleziono u niego tróykolorowe kokardy i ważne papiéry. — O szczegółach śmierci Xięcia *Berthier* donoszą: w tym właśnie czasie, kiedy dywizya rossyyskich dragonów przez *Bambergę* przechodziła, wszedł Xiążę do jednego pokoju w górnéy części pałacu, gdzie się znaydowała jedna z dam dwornych. Zapytał jéy: czyli niechce widzieć przechodzącego pięknego woyska rossyyskiego? Dama ta wyszła z pokoju, chcąc się lepiéy przypatrzyć woyskom z galeryi. Jak tylko *Berthier* sam jeden został, zamknął pokóy na klucz, i rzucił się z okna. Kilką dniami wprzódy widziano *Berthiera* zmienionego. Jenerał *Sacken*, będąc d. 31 maja na obiedzie u jego teścia, Xiążęcia Bawarskiego, rzekł do niego: iż cieszy się, że go znayduje w małéy liczbie osób, które Królowi wiernemi zostały. Po tych słowach, na które żadnéy nie dał odpowiedzi, zupełnie widziano go pomieszanym. Dwóma dniami przed jego śmiercią, póymano dwóch szpiegów francuzkich.

W *Korrespondencie hamburskim*, czytamy, z *Frankfortu*, pod 7 czerwca: „Dnia wczorayszego przybyli tu: Hrabia *Winzingerode*, Jenerał porucznik *Czerniszew*, Jenerał Adjutanci N. Cesarza Jmci Rossyyskiego, Jenerał major *Benkendorf* i Minister Sekretarz stanu Baron *Stein*. — D. 9 czerwca przejeżdżał przez *Brunswik* Xiążę *Cumberland*; jedzie on przez *Ostendę* do *Anglii*.”

Tenże *Korrespondent* donosi od brzegów dolnego *Renu*, pod dniem 9 czerwca: „Kray między rzekami *Mozelą* i *Nahe* formalnie już objęty został przez Wielkorządztwo *Akwizgranu*, i będzie nosił imie departamentu *Sarry*. Wielka część mieszkańców tego kraju przez woyny tak jest zubożona, iż żaden wieśniak nie może się przyłożyć do utrzymywania żołnierzy: owszem, wielka ich liczba utrzymuje się z téy żywności, którą żołnierze dla siebie pobierają. — Sascy oficerowie i żołnierze, którzy w czasie zbuntowania się gwardyi przyzwoicie postępowali, z wyższą rangą do służby pruskiéy przyjęci zostali. — W rozkładzie stanowisk woysk żadna dotąd nie zaszła odmiana; Jenerał *Kleist* otrzymał naczelne dowództwo nad drugim korpusem woyska. — Cały regiment francuzki miał przeyśdź do sprzymierzonych, i do *Menin* przybydź.

W gazecie ryzkiéy, *Zuschauer*, czytamy: „N. Król Saski przybył do *Drezna* d. 7 czerwca. — Mały *Napoleon* mieszka znowu przy matce swojéy w *Schönbrunn*; jednakże minister policyi otrzymał wyraźny rozkaz, iżby miał pilność o bezpieczeństwo *Schönbrunnu*.

AUSTRYA.

Gazeta lwowská z wiedeńskiéy, donosi z *Wiednia* pod 12 czerwca. — Dziś wyjechał ztąd JO. Xiąże *Metternich*, Minister interessow zagranicznych do polnego Dworu J. C. K. Mości. Dnia 8go wyjechał Hrabia *Nesselrode*, Ces. Rossyyski Minister Stanu prosto; a dnia 10go Xiążę *Hardenberg* na *Berlin* do główney kwatery; Xiążę *Talleyrand* zaś do *Gandawy*.

Kongres miał d. 9 b. m. ostatnie posiedzenie, a d. 11 ukończył czynności swoje. Wszystkie artykuły datowanego d. 9 b. m. głównego traktatu, podpisane przez Pełnomocników ośmiu Dworów, które dopełniły traktatu Paryzkiego z dnia 30 maja roku 1813, a inne Mocarstwa Europeyskie, Władzcy i Rządzcy, zaproszeni są formalnie do przystąpienia. Ważny ten Akt, stanowiący o losie tylu krajów i ludów, ogłoszonym będzie razem z należącemi do niego szczególnemi traktatami i różnemi rozprawami Kongressu, zaraz po jego zatwierdzeniu.

Dnia 5 b. m. przechodziła koło *Pragi* (czeskiey) piérwsza dywizya korpusu woyska Rossyyskiego, dowództwa Jenerała piechoty, Hrabiego *Langeron*, a to przez most łyżwowy, postawiony tym końcem na *Mołdawie*. Reszta dywizyi przeydzie w dniach następnych. Drugi korpus Rossyyski pod sprawą Jenerała jazdy Hrabiego *Rajewskiego* ciągnął drogą przez *Melnik* idącą, i musiał już teraz dóyśdź do granicy Bawarskiéy.

WŁOCHY.

Czytamy w gazecie lwowskiéy: Od Polnego Marszałka Porucznika Barona *Bianchi*, dowodzącego Ces. Austr. woyskiém zwaném Neapolitańskie, nadeszła do *Wiednia* urzędowa wiadomość, że twierdza *Pescara* poddała się d. 28 maja przez kapitulacyą, oblegającemu korpusowi Austryackiemu dowództwa Jenerała *Sennitzer*. Wiele zapasów różnego rodzaju, tudzież 92 działa dostały się w ręce zwycięzców. — W *Gaecie* wybuchnął bunt wielki; zamordowano tam majora i kilkunastu oficerów woyska Neapolitańskiego, a prze

szło 200 ludzi umknęło z téy twierdzy, od których dowiedzieli się Austryacy, że osada jéy składa się tylko z 800 ludzi.

Podług gazety wiedeńskiéy, *Oesterreichischer Beobachter*: „ D. 16 maja Król *Ferdynand*, wśród gromu dział, udał się na angielski admiralski okręt, który natychmiast, z wystrzałami dział, sycyliyską zaciągnął banderę, i z 3ma okrętami liniowemi angielskiemi, 1 neapolitańską korwetą, 2 neapolitańskiemi pakebotami, i 5 statkami przewozowemi, ku wschodowi wypłynął. *Messynę* za piérwszy punkt téy wyprawy naznaczają: ale rozumieją, że wiadomość o kapitulacyi *Neapolu* cel jéy odmieni. — W czasie pobytu Arcy Xięcia *Jana* w *Alexandryi*, założono tam nowe warownie, na drugiéy stronie rzeki *Tanaro*. — Oyciec ś. d. 24 maja do *Modeny* przybył; Xiążę na spotkanie J. S. wyjeżdżał. D. 29 przybył do *Florencyi*; a d. 2 czerwca wyjechał J. S. do *Rzymu*. — Poseł hiszpański, Kawaler *Vargas* i Kardynałowie, którzy z Oycem ś. do *Genui* wyjeżdżali, do *Rzymu* już powrócili. — D. 20 o pół do 4téy z południa, woyska papiezkie do *Ponte-Corvo* weszły; Hrabia *Nugent* F. M. L. woysk austryackich wcześniéy już kazał tam zawiesić herby papiezkie. Woyska te mieszkańcy z naywiększą przyjęli radością, a wieczorem całe miasto było oświecone. — D. 22 maja rano uyrzał *Neapol* zawijającą do portu swego flottę, z 50ciu okrętów 3masztowych, która przyniosła 6,500 ludzi woysk angielsko sycyliyskich, pod sprawą Lorda *Macfarlane*. Zarzucała oną kotwicę w téy chwili, kiedy neapolitańskie chorągwie na *Castello-Reale* i innych cytadelłach zatykano. Admirał angielski *Ponrose* natychmiast do *Messyny* odpłynął, aby mógł towarzyszyć Królowi, *Ferdynandowi* IV. — Ze 22,000 Austryaków, które do *Neapolu* d. 22 weszły były, w dniach 23cim i 24tym, 10,000 do *Kalabryi* wyruszyły. — D. 24 rano Wódz naczelny, Baron *Bianchi*, w towarzystwie Ministra angielskiego Lorda *Burghersh* i głównego sztabu swojego oddał wizytę Admirałowi Lordowi *Exmouth* na okręcie admiralskim, *the Bayne*. Przybywającego Barona *Bianchi* 16 wystrzałami z dział powitano, a oddalającego się tyląż wystrzałami żegnano, w pośród okrzyków całego ludu okrętowego, *Ura*! — Przez 3 dni *Neapol* był oświecony. Widok oświeconego portu był czarujący. Ciągła w stolicy téy trwa wesołość, zabawy, okrzyki, wszędzie odgłosy muzyki, pląsy, biesiady; słowem niezmyślone okazy prawdziwego mieszkańców wesela. — D. 25 woyska angielsko sycyliyskie na ląd wyszły i przeciągały przed Xięciem *Leopoldem* Sycyliyskim: będą one pełniły służbę załogową w *Neapolu* razem z woyskami austryackiemi, toskańskiemi, modeńskiemi i parmeńskiemi. — Tegoż dnia okręt *Tremendous* do *Gaety* wypłynął, na którym dawniéysza Królowa neapolitańska z familią do *Tryestu* pojedzie. (dokąd wiémy, że już przybyła.)

D. 23 Minister woyskowy, Hrabia *Saurau*; Jeneralny Intendent, Hrabia *Chotek*; Radzca ministeryalny, Baron *Loderer*: i nadzwyczayny poseł austryacki przy dworze papiezkim, kawaler *Lebzeltern* do *Neapolu* przybyli.

F R A N C Y A.

Gazeta berlińska umieściła z *Francyi* następujące wiadomości: Dnia 28 *Napoleon* w sali tronowéy przyymował deputacye kollegiów obierczych, a potém z bracią swymi, *Józéfem*, *Lucyanem* i *Hieronimem* udał się na mszą do kaplicy pałacowéy, po mszy odbywał rewiją woyska, która się aż do 6tey wieczorem przeciągnęła. Do 10go regimentu liniowego, który za Xięciem *Angouleme* był poszedł, rzekł: „ Daliście się wbłąd wprowadzić; abyście mogli go późniey zatrzéć, każę was na przedpocztach stawić. „ (Tam będą mogli z łatwością błąd ten powtórzyć.) Na rewii tey 20,000 ludzi w linii stać miało.

Dnia 29 kollegia obiercze zgromadziły się, dla liczenia wotów, na nową konstytucyą zebranych; a niektóré z nich czynność tę już ukończyły. Po obliczeniu okazało się, że *Napoleon* w ogóle miał za sobą 1,288,357, a 4,207 przeciwko sobie. 11 departamentów (które powstały) jeszcze nie przysłały rejestrów swoich: opóźniły się także i niektóre regimenta. Z woyska lądowego było kresek przyymujących 222,100, a 320 nieprzyymujących; morskie woysko dało 22,000 głosów za *Napoléonem*, a 225 przeciw niemu. (Któż wie: czy tu, na mieyscu 1,000, nie położono 1,000,000?).

Dnia 31go wyszło obszerné programma obchodu majowego pola.

D. 1 czerwca o świcie dnia, wystrzały działowe z domu inwalidów, zwiastowały uroczystość *Majowego Pola*. Odpowiadały na nie wystrzały z twierdzy *Vincennes* i ze wzgórzów *Paryża*. O godzinie 8mey, wszystkie już ulice i drogi, na pole *marsowé* i do szkoły *żołnierskiéy* prowadzące, tłumami ludu, po bokach zgromadzonego, napełnioné były. Woyska liniowe i gwardyé narodowé ze wszech stron ruszyły. Kollegia obiercze departamentów, Deputacyé woyská lądowego i morskiego, udały się na przeznaczone sobie mieysca przed szkołą woyskową, na przeciw marsowego pola. O godzinie 9tey cały cyrk już był napełniony. Na przeciwko tronu deputacyé woyskowé stanęły po skrzydłach, a kollegia obiercze środek zajęły. 18-20,000 zgromadzonych mężów zasiadło. Przed tronem wzniesiony był ołtarz. Znaydowali się Kardynałowie *Bayanne* i *Cambaceres*; Arcybiskup z *Tours*; Biskupi z *Nancy*, *Versailles*, *Parmy*, *Leodyum* i *Meaux*. (Jak nie wielu i jacyż!!). Gdy zgromadzeni na cyrku mieysca swe zasiedli, 20,000 piechoty liniowey i 30,000 gwardyi narodowéy, szykami swémi zajęły środek marsowego pola. Otaczające wzgórki i mieysca wynioślejsze widzami napełnione były.

O godzinie 11tey wystrzały działowé z *Tuilleries* oznaymiły wyjazd *Napoleona*. O 12tey działa domu inwalidów o zbliżaniu się doniosły. Szła wielka liczba pojazdów. Liczna kawalerya poprzedzała i zamykała paradę. Paziowie, szambellani, oficerowie służbę pełniący, adjutanci, gromadami stali na stopniach tronu. W łożach po obu stronach znaydowali się ministrowie, marszałkowie, wielcy urzędnicy. *Napoléon* zasiadł na tronié. Bracia jego *Józef* i *Hieronim* po prawéy, a *Lucyan* z lewey siedział strony. *Napoleon* miał na sobie *tunikę* i płaszcz z czerwonego axamitu: bracia w tunikach i płaszczach axamitnych białych, złotem haftowanych. Jak tylko *Napoleon* na podniesioné wstąpił mieysce, zgromadzenié 20,000 osób ze swoich miéysc powstało. Niosący orły, powitali orłami: zewsząd wzniosły się okrzyki: *Niech żyje Cesarz*, *niech żyje Naród*.

Poczém *Napoléon* na tronie zasiadł, a kardynał *Cambaceres* zaczął mszą wielką. Po mszy, wielki mistrz obrzędów zgromadzenié centralné, z 5ciu członków każdego kollegium obierczego złożoné, przywiódł przed stopnie tronu.

P. *Dubois*, deputowany z departamentu *Maine et Loire*, donośnym głosem czytał poselstwo zgromadzeń narodowych, na majowé pole zebranych. Zaczyná się ono temi słowy: „ N. Panié! Naród francuzki koronę ci przyznał. Tyś ją złożył bez zgodzenia się narodu. Głosy narodu wkładają na ciebie obowiązek, ażebyś ją napowrót przyjął. ”

(Poselstwo to jest niezmiernie długie: pełné pochlebstwa, a mało prawdy; zamknięcie zaś i wnioski takie, jakie we zwyczáy za swoich rządów wprowadził *Napoléon*! jak np. to miéyscé: „Niechcemy mieć naczelnika, którego nám chcą dać nieprzyjaciele; tego chcemy, na którego się oni nie zgadzają. „ — ” Nieprzyiaciele zakładali na poróżnieniach naszych, wkrótce pożałują tego, że nás wyzywali. „ — Ale kto wątpi o poróżnieniach, których rychłym wypadkiem będzie, strącenie zdraycy z tronu majowego pola.)

Po przeczytaniu tego poselstwa głośné nastąpiły oklaski. Xiążę Arcy-Kanclerz, wśród gromu dział, odgłosu bębnów, trąb, kotłów, ogłosił przyjęcie

Konstytucyi. *Napoleon* miał mowę blizko 5ciu minut, Po którey wykonał przysięgę: „*Przysięgam zachowywać konstytucyą i przestrzegać, aby była zachowywaną.*" Przysięgę wykonał na *Ewangelii*. Za nim szli 4rey Marszałkowie: *Soult*, *Ney*, *Jourdan* i *Grouchy*. Podpisał Akt Konstytucyi, jak tylko herold ogłosił, że naród francuzki ją przyymuje.

Po odśpiewaném *Te Deum*, niosący orły wyszli z mieysc swoich, i stanęli na stopniach tronowych. Nieustannie powtarzały się okrzyki: Niech żyje Cesarz! niech żyje wolność. „Kiedy ucichły wołania, *Napoléon* obracając się do deputowanych od woyska i gwardyy narodowych, rzekł: „Męztwu waszemu powierzam orła narodowego (nie cesarskiego!). Brońcie go, wykrzyknął, z niebezpieczeństwém waszego życia. Czy przysięgacie na to?„ — „Przysięgamy„ było ich odpowiedzią. — Potém zszedł *Napoléon* na pole marsowé, i, jako Dowódzca gwardyi cesarskiey i narodowéy, orły obydwóm tym korpusóm, z rąk własnych oddał.

Po opisie majowego pola, czytamy w *Korrespondencie hamburskim* pod 2 czerwca: „Pod *Vincennes* na drodze do przedmieścia *S. Antoin* prowadzącey, warownie założono. — Izba Parów i Reprezentantów na dzień 3 t. m. zwołané zostały. *Napoleon* sám chce ich posiedzenie otworzyć — Jenerałowie, woyskami *północném* i *Ardennes* dowodzący, *Reille* i *Vandamme*, naradzali się w *Trélon* nad działaniami wojennemi — Marszałkowie *Soult*, *Ney*, *Jourdan* i *Grouchy*, jechali konno przy karecie, kiedy *Napoleon* z *Tuilleries* na polé *marsowé* jéchał. Minister woyny i marynarki etc nieśli przednieysze chorągwie. Marszałkowie *Massena*, *Oudinot*, *Lefevre*, *Kellermann*, *Moncey* i *Serrurier* znaydowali się w orszaku *Napoleona*, w czasie processyi na pole marsowé.

W teyże gazecie, z *Paryża* d. 3 czerwca: Liczne oddziały gwardyi wyruszyły ztąd do woyska — Hrabiowie *Merlin*, *Douay* i *Boulay z Meurthe* mianowani są ministrami stanu — Miasto *Havre* ogłoszone jest w stanie oblężenia. W *Lille* i *Dunkierce* wielką liczbę osób aresztowano, za mowy przeciw *Napoleonowi* — Pod *Bayonną* między emigrantami i celnikami w różnych mieyscach utarczki zaszły — W *Lyonie* ułożyli rojaliści, zbrojownią i magazyn prochowy opanować: ale się to wydało. — Z *Metz* donoszą, iż w tamteyszym departamencie codzień 24,000 ludzi, i 4,000 koni do robót około różnych twierdz i warowni dostarczaią — Do niepewnych należy pogłosek, jakoby dowódzcy powstania w *Wandei* stawili się przed jenerałem *Travot*, i oświadczyli, broń złożyć — Jeszcze jeden nowy dziennik tu wychodzi, pod tytułem *La Trompette* (Trąba) — Dzišia skonfederowani paryzcy jeneralné mają zgromadzenié — Seminaryum w *Soissons* na szpitał obrócono — Hrabia *Carnot* daje obiady i uczty dla przybyłych tu deputowanych — Odprawiono wiele oficerów z gwardyi paryzkiéy — Mówią, iż w końcu tego tygodnia *Napoléon* do woyska wyjedzie."

Od granic francuzkich, dnia 8 czerwca: „W mowie, którą *Bonaparté* miał na majowém polu, porównał siebie z *Kodrusem*, który dla *Aten* życie swé poświęcił. — Gazeta, *Journal de Paris*, pod 3 czerwca zawiera. „Utrzymują, że Król neapolitański przez *Toulon* do *Paryża* już przybył." Z ucieczki *Murata* nic dobrego w *Paryżu* nie wróżą — Dwa pojazdy polowe cesarskie już są w pogotowiu — Mówią, że *Napoleon* we czwartek z *Paryża* wyjedzie — Témi dniami skonfederowani przedmieść *S. Antoine* i *S. Marceau* do *Tuilleries* ciągnęli. Wiele było bez trzewików, bez pończoch, bez odzienia. Głośno krzyczeli, że im pieniędzy potrzeba. Podobne wkrótce nastąpią rzeczy, jak za czasów piwowara *Santerre*.

N I D E R L A N D Y

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, donosi z *Bruxelli* pod 8 czerwca: „Xiężna *Angoulême*, która do *Anglii* powróciła, udać się ma do *Wandei*, dokąd téż wiele oficerów francuzkich z *Belgium* jedzie. — Dla tak ogromnych mass woyska, które się dotąd w kraju naszym i wzdłuż granic francuzkich zgromadzają, nayważniéyszą rzeczą jest żywność. Idzie jéy teraz wiele z *Anglii* przez *Antwerpiją*. Od dnia zawczorayszego rząd niderlandzki dostarcza żywności dla woysk pruskich, pozawierano już w téy mierze kontrakta — W *Wandei* témi czasy, park artylleryi, 52 działa ze stosowną liczbą wozów prochowych, z *Rochefort* idący, dostał się w ręce rojalistów. — D. 27 maja w *Meaux* żwawa zaszła rozprawa między 10tym regimentem strzelców i jednym regimentem proporców. Pierwszy z nich oświadczył się za *Ludwikiem XVIII*, drugi za *Bonapartym*. Z obu stron wielu na placu poległo. — D. 7 woyska regularné z *Lille* do środka *Francyi* poszły: gwardye narodowe służbę tam pełnią. — Pomimo nayściśleyszego zamknięcia, i wielkich trudności, kilkaset mieszkańców z *Dunkierki* do Króla emigrowały. Wszystkie czynności handlowe w *Dunkierce* ustały. — Do okolic *Mons*, 200 wieśniaków z czterokonnemi wozami uciekło, ratując konie, aby pod artylleryą nie wzięto. — Wkrótce do *Kolonii* spodziewają się Króla (pruskiego). — Pruski Jenerał *Müfsling* jest w główney kwaterze Xcia *Wellingtona*, jako Kommisarz jeneralny pruski; w podobnymże charakterze oficer głównego sztabu woyska angielskiego jest przy główney kwaterze Xcia *Blüchera*. — Piszą z *Akwizgranu* pod 7 czerwca: „*Bonapartego* majowe pole w rzeczy samey odprawiło się w *Paryżu* d. 1 czerwca. Żadnego obchodu monitor w tak hucznych nie opisywał wyrazach, jak teraźniéyszy. Były tam do widzenia tron i ołtarz; była msza i wiele innych rzeczy. 4,206 głosów było przeciwnych, inne, mówić już nie trzeba, były zgadzające się. Do wielu kłamców, których od niejakiego czasu poznaliśmy we *Francyi*, przyłączył się teraz nowy, *ex officio Herold*, który w imieniu Cesarza ogłosił: „że akt dodatkowy do Konstytucyi państwa przez naród francuzki przyjęty został." Wiemy jednak, że bardzo mała cząstka z tego aktu kontenta. A podług prywatnych doniesień, tylko z 45ciu departamentów deputowani znaydowali się na majowém polu: ze 40stu drugich nie było. Podług innych jeszcze doniesień, wiémy, że *Hiszpaniia* działania nieprzyjacielskie przeciw *Francyi* już rozpoczęła."

S Z W A Y C A R Y.

Czytamy w gazecie wiedeńskiey, *Oesterreichischer Beobachter*: „Jenerał angielski *Bentinck* d. 30 maja przez *Lauzannę* przejeżdżał. Wyjechał on d. 17 z *Genui*, i przez *Szwaycaryą*, *Niemcy*, *Niderlandy* do *Anglii* powracá — Arcy Xiążę *Jan* d. 1 czerwca, pod imieniem Hrabiego *Thernberg*, *incognito* do *Berny* przybył. Dnia następnego odwiedzał instytut w *Hoffwyll*. — Podług Korrespondenta hamburskiego, od granic szwaycarskich pod d. 3 czerwca: Oprócz szpiega francuzkiego, *Köchlin* z *Mühlhausen*, wiele jeszcze osób, a mianowicie niejakiegoś *Fingli*, o szpiegostwo podeyrzanego uwięziono — W. Xiążę *Badeński* do *Lörrach* jest spodziewany. Woyska badeńskie pochlebiają sobie, że go na czele swojem widzieć będą. Rozumieją, że tu wkrótce ważne wypadki zaydą. — Od kilku dni artylletzyści w *Huningdze* ćwiczą się w strzelaniu palnémi kulami — Szańce między *Huningą* i *Bazyleą* przez *Francuzów* założoné, osadzone są 4 działami 24 funtowemi, 14 możdżerami i 4 haubicami, które na most bazyleyski są wyrychtowané — Francuzkim woyskóm na granicy naszéy zapowiedziano, że oné wkroczą do *Szwaycaryi*, jeżeli ta rzeczpospolita nie oświadczy się bydź neutralną, w taki sposob, iż żadne woyska przez ich ziemię przechodzić nie będą mogły.

A N G L I A.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy z *Londynu*, pod 6 czerwca: „Dnia wczorayszego po południu o godzinie 4tey wystrzały z dział zwiastowały ważną wiadomość o wydaniu marynarki neapolitańskiéy i zaięciu *Neapolu* przez woyska austryackie. — Gazeta nadworna zawiera dwa urządzenia, względem cudzoziemców. Wszyscy cudzoziemcy,

DODATEK

którzy z *Franyi*, lub z innego kraju w woynie z nami będącego, przybywają, do dalszego rozrządzenia, mogą tylko zawijać do portów *Harwich*, *Dover*, *Newhaven*, *Southamton*, *Falmouth* i *Gravesand*. Każdy dowódzca okrętowy, któryby gdzie indziey, bez pozwolenia Sekretarza Stanu, cudzoziemców na ląd wysadził, płaci winy za każdą osobę 40 f. s., i traci okręt. Podług drugiego rozrządzenia, wszyscy cudzoziémcy, którzy od d. 1 kwietnia do *Anglii* przybyli, mają się stawić przed urzędami, dla otrzymania wolności przebywania w kraju. Ktoby zaś pozwolenia tego nie miał, na półroczné więzienie skazany zostanie.

Poseł nasz przy dworze madryckim, *Sir Henry Wellesley*, possował Króla hiszpańskiego kawalerem orderu podwiązki. — Dnia 24 grudnia umarł w *Madrycie* Admirał *Hood*. — W *Plymouth* znayduje się teraz 15 okrętów wojennych w gotowości do wyyścia za pierwszym rozkazem. — Nie mniéy, jak 20 milionów ostrych ładunków do *Belgiów* wysłano. — Xiężna *Angouleme* przybyła tu znowu, z *Gandawy*. — Podług gazet naszych, Xiążę *Talleyrand* negocyował skutecznie względem zaślubienia Xiężniczki austryackiéy, z Xiążęciem jednym z domu *Burbonów*. — Parlament zezwolił na to, że Król, w czasie woyny 16,000 ludzi obcego woyska do królestwa wprowadzić może. — Dnia 4 t. m. imieniny J. K. Mości ze zwyczayną uroczystością obchodzone były. — Na potrzeby woyskowe uchwalono 18 milionów f. s. — Utrzymują, że tegoroczna pożyczka wynosić będzie 25 milionów f. s. — Wiadomość o powrócie *Bonapartégo* do *Paryża*, doszła już do *Ameryki*, i wielkie tam wrażenie sprawiła. — W *Caracas* dnia 4 czerwca, powiesili rojaliści republikańskiego Jenerała *Rivas*. ”

Gazeta ryzka, *Zuschauer*, zawiera z *Londynu* pod d. 2 czerwca, co następuje: „ W Ameryce południowéy sroży się woyna domowa. Trzy strony ubiegają się o pierwszeństwo władzy. Do strony *Buenos Ayres* i *Montevideo* przyłączył się jeszcze niejaki *Artigas*, który, przed rokiem powstawszy, możnieyszym jest od dwóch pierwszych. *Artigas* ma teraz pod swojemi rozkazami 30,000 ludzi jazdy, nie źle uzbrojonéy. Dotąd rabuje on tylko i pustoszy. Ma w posiadłości swojey całe pobrzeże wschodnie rzeki *Plata*, i chce uderzyć na *Buenos Ayres*. Zajął już *Santa Fé*, a podług ostatnich doniesień jest już panem i *Montevideo*, tak, że kommunikacya między tém miastem, a *Buenos Ayres* zupełnie jest przecięta. Wszystkie trzy strony równą pałają nienawiścią przeciwko *Hiszpanii*, i, jak tylko *Hiszpaniia* na nich uderzy, połączą się one i spólnie działać będą.

Xiążę *Angouleme* wyjechał z *Madrytu* do *Katalonii*.

W *Madrycie* otrzymano d. 13 maja wiadomości z *Mexyku*, które potwierdzają, że rewolucya gwałtowne czyni postępy, i że insurgenci opanowali ważne miasto *la Puebla*.

W *Chili* rojaliści we trzech bitwach porażeni zostali, i przewidywano, że patryoci wkrótce całego kraju panami będą.

W *Malcie* chciał rząd wybrać summę 300,000 f. s., dla użycia jey na potrzeby *Sycylii* i *Korfu*, ale kupcy odmówili tey składki.

Dnia 30 maja, wznowił P. *H. Parnell* wiadome żądania Katolików Irlandzkich, i złożył ich prośbę. Powtarzał on w długiey mowie tak często przytaczane maxymy, doradzające uskutecznić żądanie Katolików. P. *J. E. Hippisley*, który dawniey gorliwym ich był obrońcą, teraz urażony przesadzonemi i zuchwałemi ich żądaniami, dowodził, że prośba ich przyjętą bydź nié może, gdyż oni usiłują otrzymać bezwarunkowe i nieograniczone przyznanie swych żądań. P. *Best* okazał zadziwienie, że Katolicy irlandzcy nie chcą się znać do żadnego zaręczenia pewności ze strony swojey. Ato za osobliwsze jeszcze uważa, że i Papież nawet, żądaną przez rząd angielski péwność, za słuszną uznał. Nakoniec, że rzecz tę zupełnieby teraz odłożyć należało. Lord *Castlereagh* utyskiwał również, że Katolicy irlandzcy tak są nie roztropni, iż coby mieli przez umiarkowanie i przystoyne przełożenie sprawy swojéy, zjędnać dla siebie Parlament, czynią przeciwnie i postępowanie swoje zupełnie zmienili, wprzódy z pokorą prosili; teraz w sposobie rozkazującym żądają, i nie chcą dadź dla protestanckiey części państwa żadnego zapewnienia względem ich dobrego postępowania. Podobnym czyniąc sposobem, nic nie wskurają. Mocno się mylą, jeźli rozumieją, że Parlament przestraszyć i zmusić można. P. *Whitbread* nawet, przyganiał mocno zapałowi i nierozwadze proszących. P. *Grattan* zapewniał, że zawsze będzie przyjacielem sprawy Katolików Irlandzkich; ale tak przesadzonego żądania nigdy doradzać ani wśpierać nie może; tém mniey jeszcze tak niezręcznego i nieprzystoynego postępowania. P. *Parnell* doradzał wprzódy, iżby rzecz przez Komitet rozważona była, ale po wyżey wymienionych zdaniach znamienitszych członków Izby niższey, wniesienie to większością 81 odrzucone zostało. ”

WIADOMOSCI ROZMAITE.

(z *Gazety ryzkiey Zuschauer.*)

Podług prywatnych wiadomosci, Lord *Wellington* wydał odezwę, i wraz potém wszedł do *Francyi* — Regimenta włoskie, w *Austryi* i *Węgrzech*, ponowiły prośbę swoję do dworu, iżby im wolno było należeć do wyprawy przeciwko *Bonapartemu*. — *Murat* miał wybić kijem Xiędza *Galoppi*, za to, że mu wmawiał, iż za pierwszem wezwaniem wszyscy się Włosi pod jego chorągwie zgromadzą. — List jeden, z *Wiednia* pod d. 2 czerwca donosi: że mieszkania monarchów, którzy ztamtąd wyjechali, na przypadek ich powrótu (??) w gotowości są utrzymywane; również mieszkania ich ministrów nie są wypowiedziane. — Gazety paryzkie piszą, że Xiążę *Tolleyrand*, w podróży swojéy, nad *Renem* aresztowany został. — Algierska eskadra z 9 okrętów złożona, krąży na środziemném morzu, podług własnego jey oświadczenia, wyszła ona przeciwko *francuzkim* i *greckim* okrętóm. — Xiążę (?) *Talleyrand* przybył d. 24 maja w nocy do *Szafhauzen*, i natychmiast puścił się w dalszą drogę do *Zurych*,.... nie prostą więc drogą do *Gandawy*. — Angliia daje 2 miliony f. s. na urządzenie twierdz niderlandzkich, z tym warunkiem, żeby i Król niderlandzki drugie tyle ze strony swojéy przyłożył. — Dawnieyszy adwokat paryzki, *Delamare*, oświadczył *Bonapartému* osobiste swoje usługi, i 60,000 fr. coroczněy ofiary. (Czy nie w nadziei pozyskania przez usługi 120,000 fr.?) — Gazeta *de France* zawiera, wielkiego potwierdzenia potrzebującą, wiadomość, że Xięciu *Angouleme* w podróży jego z *Barcellony* do *Madrytu*, 800,000 fr. w złocie, i 1,200,000 fr. w kleynotach, które mu Jenerał *Grouchy* po kapitulacyi z sobą wziąść pozwolił, przez kupę dawnieyszych *Gerillow* odebrane zostały, i że Xiążę w jednéy tylko koszuli został. — Taż gazeta zawiera, ironiczny zapewne artykuł, z gazety w *Lille* wychodzącéy, podług którégo, *Ludwik XVIII*, za radą Jenerała *Clarke*, po odbytéy spowiedzi u Oyca *Elysée*, postanowił zrzec się korony francuzkiéy; ale Hrabia *Artezyi* miał się przeciwko temu protestować. Woysko królewskie, podług naypewnieyszych wiadomości, ma się składać ze 142 ludzi jazdy, 49 ludzi piechoty i 164 sztabsoficerów, które dwiema dywizyami na wyprawę póydzie &c.

---

3. Oświadczenie imieniem Onufrego Orłowskiego Radnego miasta Wilna i byłego Dyrektora Izby kupieckiey Wileń: czyni się z następnego powodu. Iż gdy na rok teraźnieyszy 1815 z ogułu kupiectwa Wileńskiego na Dyrektorów to iest JPP. Józef Krzyżanowski i Jan Zaycow zostali wybrani, oświadczaiący się równo z datą takowego obioru przestał bydź Dyrektorem tegoż kupiectwa, a do tego, gdy Dyrektor Jan Zaycow już zaymuie się czynnością wszelką, przeto gdyby Publiczność mając iakie do kupiectwa Wileń: interessa już nie do oswiadczaiącego się, lecz do nowych dyrektorów po satysfakcyą udawała się przez niniejsze oswiadczenie zapowiada. Onufry Orłowski Radny M. W.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

1\. Podaie się do publiczney wiadomości, iż handel w mieście Wilnie, pod firmą Józefa Mauzera i Antoniego Gastela, kompanicznie przez lat sześć utrzymywany, po odeyściu dobrowolnym z kompanii JP. Mauzera, w dniu 3cim miesiąca maja 1815 roku, przeszedł na osobę samojednego Antoniego Gastela; a zatym jako kredyta za wspólną wiedzą w ciągu lat sześciu zaciągnięte, tak też i debita do handlu, już do Antoniego Gastela należą, któren, kredyta z wspólney wiedzy zaięte opłacać, i debita odbierać będzie; oraz, że handel w tém samém stanie, i mieyscu, przez Antoniego Gastella utrzymuie się, publiczność zawiadamia. Dnia 18 junii 1815 roku w Wilnie.

Antoni Gastel.

---

2 Sąd taxatorsko Exdywizorski w Zasławiu agituiący się, awizuie wszystkich Kredytorów Grafa Michała Przezdzieckiego, Starościca Mińskiego: iż skutkiem postanowień Wileńskiey Kommissyi Edukacyiney zalecaiących aby Hrabstwo Zasławskie nie wprzód szło na Kollokaty dla Kredytorów Przezdzieckiego, aż Summa dla teyże Kommissyi na Zasławiu zahypotekowana w całości opłaconą zostanie, i podobnież dla wypełnienia rządowych Ukazów zalecaiących, aby wszystkie należnoscie skarbowe i niedoimki na Hrabstwie Zasławskim zalegaiące bez zwłocznie dokąd należy były opłacone. — Ciż Kredytorowie w miarę ich dopominków summownych pod sądową rekognicyą odданych winni są bezwłocznie do Sądu Exdywizorskiego Zasławskiego przed domem 24 præsen w gotowym groszu dostawić, jako to: JXX a Dominikanie Zasławscy rubli siebr: 824 kop 25 Panny Wizytki Wileńskie rub. sr 1365 — JXiądz Lombrowski Pleban Wawiorski r. 88 k. 20. — Xiążę Jmc Adam Czartoryyski r. sr. 2,485 — Graf Karol Przezdziecki r. 3591 — W. JPan Jan Szemioth r. 359 k. 10 — Benedykt Borzdyński r 284 k. 20 — W. JPan Atanazy Proszyński r. 1688 k. 40 — Walanty Zambrzycki r. 2133 k. 60 — Józef Kostrowicki Sędzia Normalny r. 1132 k. 60 — Hrabia Józef Tyszkiewicz r. 1379 — Dworzaniu Hołownia r. 634 k. 20 — Norgiałowie r. 44 k. 80 — Jan Makowski r. 21 k. 70. — Sowietnik Sielawa r. 1369 k. 90. Tadeusz Swiętorzecki r. 898 k. 10. — Wilhelm Roszkowski r. 396 k. 20 — Xiążę Ignacy Puzyna r. 1761 k. 20. — Anna Zegecina r. 875 — Rotmistrz Dawidowicz r. 413 k. 70 — Sędzia Hrehorowicz r. 246 k. 40 — Porucznik Piotrowski r. 135 k. 10 — Wańkowiczowny r. 169 k. 40. — Komornik Weryha r. 146 k. 30 — Marcin Wołodzko r. 164 k. 50. — Wincenty Wołodzko r. 205 k. 10 — Małoletni Alexander Olendźki r. 295 k. 40 — Regent Barancewicz r. 214 k. 20 — Mieczny Domeyko w stopniu Wolfa Hirszowicza r. 282 k. 10. — Karol Bartoszewicz r. 88 k. 20 — Piotr Obrompalski r. 312 k. 90. Paweł Oskierka Marszałek r. 140. — Strapczy Iwanowski r. 35. W. Zebrowska r. 64 k. 40 — Michał Pawlikowski r. 450 k. 10. Tadeusz Woroniec r. 68 k. 60. — Komornikowa Żołądziowa r. 134 k. 40. — Regentowa Rewieńska r. 539 k. 35 — Podstolina Brzozowska r. 29 k. 5. — Jan Czapliński r. 25 k. 55. German Marsant r. 28 k. 75 — Reyzer kupiec Wileński r. 140 — Marszałek Woyniłowicz r. 16 k. 10: — Stanisław Zienowicz r. 219 — Surynowa r. 81 k. 20.; Pisarz Wierzbicki r. 634 k. 90 Markowski r. 17 k. 50, Józef Kaznowski r. 76 k. 65 JW Józefa Grafini Przezdziecka r. 2447 k. 90; Podernowie r. 546 k. 70; Katarzyna Oleszkiewiczowa r. 163, Tomasz Matusewicz r. 194 k. 60; Piotr Hrynkiewicz r. 109 k. 20; Piekarscy r. 28 Sowietnik Horbusza r. 103 k. 60; Chorąży Cimara r. 223 k. 30; Felix Rylski r. 137 k. 90. Swidowie r. 93; Wincenty Buprewicz r. 42; Antoni Bogdaszewski r. 67 k. 50; W JXiądz Kanonik Rawa r. 15 k. 75; Antoni Krasnicki r. 105 k. 70; Joanna Sobolewska r. 56 k. 70; Antoni Rutkowski r. 57 k. 5; Franciszek Kopernicki r. 121 k. 10 Tomasz Lisowski r. 81 k. 90; Tomasz Studziński r. 263; Misiewiczowie r. 210 k. 35; Michał Pławski r. 200 k. 90; January Rokicki r. 112 k. 25; Alexander Dąbrowski r. 77, Ignacy Łoyko r. 18 k. 90, Hilary Wasilewski r. 838 k. 60; Sędzia Graniczny Kossowski r. 354 k. 90, Johan Bideax r. 49; Mancelman r. 71 k. 5; Jan Trebert r. 347 k. 20; Anna Stankiewiczowa r. 16 k. 10; Dawid Rauszning r. 239 k. 5, Troian Kluczyński r. 516 k. 60; Jan Rakow r. 206 k. 85; Brencyzenowa r. 11 k. 20; Mikołay Heydukiewicz r. 316 k. 5, Topiński r. 73 k. 50, Jerzy Kobyliński r. 69 k. 30; Jozefa Pokempinowiczowa r. 58 k. 45; Aniela Kamieńska r. 87 k. 15; Krzystof Lang r. 15 k. 75, Ryppe czyli Zanne r. 83 k. 65; Agata Oleszkiewiczowa r. 38 k. 85, Roman Narusewicz r. 32 k. 20; Dominik Łaniewski r. 25 k. 90; Jan Zielinski i Houwalt r. 117 k. 25; Sowietnik Olendzki r. 21; Adwokat Hłasko r. 31 k. 50; Konstancya Fleminzanka r. 184 k. 80; Joachim Jazwiński r. 34 k. 30: Felix Jazwinski Sędzia r. 310 k. 80; Xawery Iwanowski r. 61 k. 60; Alexander Czeczot r. 20 k. 65; Truskowscy r. 60 k. 55, Jan Borh r. 33 k. 25, Józef Piotrkowski i Star: Jankiel Polak r. 866 k. 95; Sylwester Łukaszewicz z Dawidem Polakiem r. 885 k. 50; Icko Heszelowicz r. 105 k. 70; Icko Ellowicz r. 26 k. 25; Szołom Hirszowicz r. 9 k. 45; Wigder Ickowicz r. 21 k. 35; Basia Aronowa r. 109 k. 20; Piotr Wyszyński r. 8 k. 5; Józef Swięcicki r. 37 k. 10, W. Boharewiczowa r. 13 k. 30 — Którzy to imionami wyrażeni i nie wyrażeni Kredytorowie Grafa Przezdzieckiego maiąc w widoku nieomylnym, iż schedy ich stosownie do woli Zwierzchniczey póydą pod Skarbową Extenuacyą, i pod obcą administracyą, skoro rozłożona na nich składka do dnia 24 junii idącego 1815 roku nie będzie w Sąd niniейszy wniesioną: zechcą nieomieszkanie niewystawiąc swoich Kollokacyów na procenta, peny, i dalsze in posterum rozrachunki, pospieszać z opłatą składek w proporcyą ich summ rozłożonych, ku oddaniu onych przez Sąd Exdywizorski dokąd należy, Co przez niniéyszą powtórną i ostateczną awizacyą naymocniey zaleca się. Działo się na Sessyi sądowey w Zasławiu 1815 roku mca junii 4 dnia.

Kazimierz Piottuch Prez: Exdywizor.
Józef Szyszko S Z. Wilcyski Exdywizor:
Michał Korkozowicz Przezyd Ziem: Ptu Borysow: Exdywizor
Tadeusz Rewienski Regent Exdywizor.

2\. Dla spełnienia Dekretu Sądu Magistratu Wileńskiego dnia 10 marca 1,815 Roku w sprawie Exdywizyi maiątku Jmci Pana Wilhelma Rehfelda Radnego Wileńskiego, z kredytorami i pretensorami nastałego, za którym odbywała się licytacya domow tegoż Rehfelda; postanowił tenże Magistrat przez rezolucyą dnia 29 maja idącego 1815 Ru zapisaną powtórzyć licytacyą z przyczyn w teyże rezolucyi wyrażonych. Dla czego, życzący nabyć domy JJPP. Rehfeldow w Wilnie na Antokolu nad brzegiem rzeki Wilii niedochodząc do Kościoła S. Piotra leżące, aby wterminach: 1szym: Dnia siódmego, drugim dnia 10 i trzecim ostatecznym dnia 12 następnego miesiąca Julij na mieyscu położenia onych, w każdym terminie po południu od godziny drugiey do ósmey wieczorney naydywać się raczyli, niniеysza wydaje się publikata. Jakowe domy Rehfeldów wyprzedane będą w tym porządku: 1mo: N. 1361 i 1362 zawierające w sobie z drzewa zbudowane Browar piwny z kotłem, czopem, kilsztokiem i czterma kantnarami; oraz udzielną stancyykę, słodownię z szusznią i czopem; osobno stancyę z browarem gorzałczanym i dwoma staienkami; spichrz z salką, i stancyę drewnianą z dwoma pokoikami łączne z sienią i stancyą murowaną z placem pod niemi będącym: 2do: Nr. 1363 zawierający drewnianą stancyę z przepierzeniem, sień, i Browar gorzałczany z kotłem, trąbnikiem, i dwoma czopami, także z placem. 3tio: Część placu czyli ogrodek między tymi 1363 i 1362 Numerami będący. 4to: Nr. 1387 zawieraiący dwie stancye z przepierzeniami i lodownią pod onemi; z dwóma piwnicami murowanemi, oraz ogrodem fruktowym i warzywnym. Niemniey, ponieważ rzeczonym Dekretem, o oświadczeniu przez JPana Wilhelma Rehfelda Exdywizyi maiątku jego, wydać awizacyą potrzykreć przez gazetę kuryera Litewskiego dla wiadomosci wszystkich bydź mogących kredytorów i pretensorów tegoż Rehfelda, aby do następney oczewistey rozprawy z dowodami sub amissione rei w tym Sądzie jawili się, i stawali zadeklarowano; przeto, i w tem celu: niniеysza awizacya dla wiadomości jak się rzekło kredytorów i pretensorów, przez gazetę wydaie się. Dnia piątego miesiąca Junij 1815 Roku. Onufry Orłowski Radny M. W.

2\. Niżey podpisany zawiadamia WJPana Józefa Syna Franciszka Wołkowickiego Sędzica Ziem: Ptu Grodzieńskiego otym: Iż zeszły ś. p. Adam Wołkowicki Sędzic Ziemski, Stryy wyżey rzeczonego Józefa, Testamentem swym zapisał czerwonych złotych sztuk dwieście dwadzieścia Józefowi Wołkowickiemu jako Synowcowi swemu, gdyby więc przybył jak nayprędzey do Grodna lub do Russoty folwarku niżey podpisanego, o milę od Grodna położonego, gdzie zupełnie zawiadomionym zostanie, jako od Exekutora Testamentu, gdzie i od kogo zapisanych mu pieniędzy poszukiwać. Dat w Grodnie 1815 Ru maja 29 dnia. Jan Byliczyński Podkomorzy b. Ptu Grodzieńskiego.

3\. W roku 1815 7bra 30 wydane zostało Szymchie Szeymowiczowi, z Magistratu Wileńskiego i Sądu Głgo Departamentu cywilnego, o swobodności domu niżey podpisanego w mieście Wilnie pod Nrem 289 świadectwo, które znayduje się w ręku Star. Izraela Percowicza Klaczki, lecz gdy przez rezolucyą Sądu Głgo Departamentu Cywilnego w roku 1815 febr. 25 za Nrem 724 nastałą, o wydobycie oney z rąk Klaczki, zaleconym zostało wiedzieć się w Sądzie właściwym, o co już i proceder w Ziemstwie Wileń. rozpoczęty został, zatym, ażeby pomieniony Klaczko świadectwa takowego nie użył do jakowego zakładu, ostrzega się tak Publiczność, jakoteż wszystkie władze Rządowe, iż niżey podpisany rozpocząwszy process, nie chce ażeby dom onego był w zakładzie za Izraelem Percowiczem Klaczko. Szymcho Szeymowicz Kaufelbaum.

2\. Znayduje się do przedania kocz, na podwóynych ressorach, z pięcią pakownemi koframi, roboty niemieckiey Sanktpetersburskiey, na 6 osób: ktoby chciał go nabydź, ma udać się do Kardynalii do Murgrabiego lub Aktora samego, tamże mieszkaiącego JP. Locques.

DODATEK DRUGI

3. Naznaczona od obywateli miasta Wilna Deputacya, w przedmiocie nakazanego przez Zwierzchność utrzymania w tym mieście obywatelstwu onego stacyi Pocztowey ze s[i]dmdziesięciu koni złożoney, z poruczenia tychże obywateli udeterminowawszy wypuścić oną w iednoroczną arędowną tenutę od dnia 1 nadchodzącego miesiąca Julii Rulidącego, po dzień takiż roku przyszłego 1816 zakreśliła do licytacyi trzy termina; pierwszy dnia 11, drugi dnia 14, i trzeci ostateczny dnia 18 teraźnieyszego msca Junii; — Życzący przeto przyjąć od Deputacyi na utrzymanie w mieście Wilnie stacyi pocztowey roczny Kontrakt, ażeby w terminach oznaczonych w każdym dniu od godziny dziewiątey ranney do pierwszey z południa na Ratuszu Wileńskim w Radzie mieyskiey, a to z dostatecznymi dowodami pewność dotrzymania Kontraktu probującemi jawili się, przez ninieysze ogłoszenie wzywa i one celem podania do powszechney wiadomości w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza, o czém Rada mieyska ninieyszym i awizuje. Dat na Ratuszu Wileńskim Roku 1815 msca Junii 10 dnia. *Głowa Miasta Wilna Józef Statkowski.*

3. Excerpt Remanifestu z Protokułu Potocznego Grodzkiego Ptu Wileńskiego w dacie niżey wyrażoney zaniesionego, i tegoż czasu pod pieczęcią Urzędową Grodzką Ptu Wileńskiego stronie potrzebującey jest wydan.

Roku tysiąc ośmset piętnastego, miesiąca junii, dziewiątego dnia. Przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wileńskiego stawaiąc obecnie W. JPan Andrzey Umecki Rotmistrz Miński, Reprocess poniższy wpisać do Protokułu podał, którego wyrazy następne: Ogłaszający się w gazecie Kuryera Lit. pod Nrem czterdziestym trzecim Manifest w imieniu W. Józefa Galińskiego Sędziego Granicznego Wileyskiego, przez specyalnego b. Woysk Polch Rotmistrza i Plenipotenta W. Józefa Wencenowicza na Sądach Grodzkich Ptu Wileńskiego przeciwko JW. Kazimierzowi Karnickiemu Prezydentowi granicznemu Wileyskiemu zaniesiony, sprawia przyczynę odpowiedzi, którą w imieniu tegoż Prezydenta niżey piszący się w małosłownych, lecz z rzeczy jasnych, tak w aktach Grodzgich Ptu Wileń., jakoteż w gazecie Kuryera Lit. umieszcza, że majątek Chołchła długami Dziada, Oyca i naypóźniey zmarłego Felixa Porucznika b. W. Polch Galińskich obarczony, po Interoyzie w roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt, dziewiątym, na wieczność zawartey, okupiony został przez JW. Karnickiego, na który wydawszy siedmkroć sto tysięcy, weszedł przez intrommisyą w tymże roku uczyniona w spokoyne władanie. Sam Pryncypał specyialnego Plenipotenta Józef Galiński, maiąc spor o granicę od maiątku swego Prączykowa z tymi Dobrami, opisał się na kompromiss z JW. Karnickim, jako aktorem, do którego dokumentu, Brata swego zeszłego Felixa Galińskiego wciągnął za pieczętarza, i takowy tranzakt w roku tysiąc siedmset dziewięćdziąt dziewiątym miesiąca augusta dnia dwódziestego siódmego, w aktach Ziem: Wileyskich przyznał, o czym specyalny Plenipotent albo wiedzieć niechce, albo poznać onego niechce. — Naostatek iżby wiedziała Publiczność ku jakiemu zmierza celowi specyalność Kuratora prowadzącego ten interes, nigdy nic przynieść dla Galińskiego nie mogący; ma JW. Karnicki w roku tysiąc ośmset trzynastym miesiąca marca trzeciego dnia prawo wieczysto zrzeczne, darowne, kwitacyyne i assekuracyyne od Felixa Galińskiego Porucznika b. Polch woysk Poll: na całą Chołchełszczyznę bez naymnieyszéy dla nikogo excepcyi wydane, z pieczętarzami i ze świadectwem Urzędu Ziemskiego (z powodu zamkniętych wówczas za wolą Naywyższą Ksiąg aktowych, do dnia dwódziestego czwartego apryla; przed wyyściem jakiego terminu; zakroczyła śmieć Galińskiego.) prawnie i urzędownie sporządzone, z grożą nawet na żyjącego Galińskiego, bo gruntuiąc spokoyność mego Aktora, wyznawszy i zaaprobowawszy kilkakroć sto tysięcy summy zastawnéy, położył zarąk trzykroć sto tysięcy na tego, ktoby się ważył JW. Karnickiego turbować; nazwać więc administratorem takiego Właściciela, trzeba sił, i mocy specyialnego Plenipotenta, który niesłychanym sposobem processu planem, swego aktora chce wprowadzić do Dziedzictwa utraconego, i Sukcessyi; a to tym celem, by dłużéy swoie potrzeby opędzać a rychley Pretendenta do zguby doprowadzić. Miał Zeszły Galiński tak z układu z JW. Karnickim bratem swym wuiecznym rodzonym, jako i w skutek Dekretu Exdywizorskiego postąpiony do życia Folwareczek z ięcią chatami wsi Witkowszczyzny, który i pod życiem Galińskiego był okupiony z pod zastawy summą JW. Karnickiego; a tym samym stał się jego własnością, jakże i po ustałym dożywociu inwolwowany został przez Dokument Z. Galińskiego do ogólnego aktorstwa JW. Karnickiego. nie wiadomo tedy jakąby to mocą nie zwróciwszy Summy Zastawnéy, nie podnióssszy żadnym Dekretem praw Dokumentów JW. Karnickiemu służących, Specyalny Plenipotent, cudzą rzecz odjął, a obcą swemu Pryncypałowi własność nadał, przez lat pięć naście będąc w spokoyney tych Dóbr dzierżawie, żyjąc z bratem swym nierozdzielnie i za jednym stołem, dowiódł JW. Karnicki, że umiał związek pokrewieństwa silnie poważać, kiedy nie tylko żeby nigdy do siebie przykrym słowem nie przemówili, w żadnych aktach kroków swych nigdy nie zaskarzyli, ale też schodząc wprzód z tego świata, jeden zostawił zakład Braterskiego życia pamiątkę, w darze choć barczonego aktorstwa, drugiemu, mimo Józefa Galińskiego, bo się chciał zarządzać swoią własnością prawdziwie podług jego woli i upodobania. Pisze w Manifeście specyalny Plenipotent iż JW Karnicki bez względu na pokrewieństwo psuć usiłuie kredyt w powszechności jego Pryncypałowi, przez pisma niejakieś do W. Obrąbalskiego Sędz: Mińs: a niechce produkować tego Oświadczenia, które JW. Karnicki publicznie strzegący swey własności w aktach Ziemskich Powiatu Mińskiego zaniósł, iż przykupnie Dóbr Chołchła samemu dzisiay żyjącemu Galińskiemu za niejakieś do Brata pretensye dał dwadzieścia tysięcy złotych pol: górą, a na tyle miał długów jego do procentowania dotąd narzuconych, więc gdy zdało się temuż Galińskiemu, prowadzeniem tak silnym Kuratora swego dobijać do aktorstwa i onego ciemnemi stekami szukając hartować swóy stan podobało się — Otwarcie więc móy Pryncypał nayprzód samemu Galińskiemu mówił, że gdy smak czuie do tego aktorstwa, tudzież rosząc sobie przez proceder postanawia, niech zwróci nayprzód wzięte pieniądze przez się, i resztę sam swych długów póki nie kończy procederu procentuje; lecz później mimo tych uwag kiedy turbować o aktorstwo nie przestał zmuszony został JW. Karnicki przez Manifest zastrzeż nie swéy własności uczynić. Nie trzeba psuć kredytu w oczach powszechności temu, kto utrzymuje rachunek swych intrat, po detrunkacie wydatków na specyalne plenipotencye z samych zerów złożony, bo z tych zniesionym latu em zaspakajające interessa, ani poprawić, ani popsuć nikt w stanie nie iest. Zastrzeżenie w tym Manifeście wyrachowaną myślą, iżby nikt z moim pryncypałem, o przedaż tych Dóbr, Zastaw, lub arędę, umow nieczynił, umieszczone, obok czyni i przynosi z rzeczy, tudzież treści swoiéy bezpieczeństwo każdemu, bo kto rozwinął proceder o pięć tylko chat, i tak piękną prowadzi ony drogą, nie mogąc nie działać o kilkaset dalszych. Na te więc pretensyą ślepemu dogadzaiąc losowi i z téy łatwo mógłby odtrącić móy Pryncypał czterdziestą część funduszu dla Pretendenta jeźliby go interessa zmuszały o kredyt, lecz opatrznością od tego uwolniony nie nabija się, ani szuka niewiernych do maiątku adherentów tudzież specyialnych rad nie śmié zasięgać. jakby czyy honor i charakter na zmazę sankcyonować. To jedno tylko w imieniu mego Pryncypała w ogłoszonym Manifeście dostrzegam, że specyialny Plenipotent mieszcząc wyrazy z ust swych przewidział, i chciał mieć przedwcześnie process prowadzony o aktorstwo dla Galińskiego w pierwszym departamencie, gdy razem i sam z swoich kroków ma ochotę usprawiedliwiać się, więc choć piérwsze ku końcowi nie doprowadzi, drugiemu wszakże assystować musząc, zawsze potrzeby własne wydatkami Pryncypała opędzać będzie, szkoda przy tym, że nie raczył publiczności donieść, za jaką to nagrodę można mieć w dzisieyszym wieku Plenipotenta, co processem popierać usiłuje i sankcyonacyą czyjéy sławy na krzywdę, boby późniéy otwarte miał przynaymniéy z swoim Pryncypałem rachunki — U tego Reprocessu podpis w protokule taki: Andrzey Umecki Plenipotent. Correctum Jan Justyn Sperski Grodz: Wileń: Regent.

3. Niżey podpisany podaię do wiadomości, ażeby nikt nienabywał wydanych dwuch karteczek na rubli srebrnych osmdziesiąt, przez Brata mojego Michała Jackowskiego. Z tych karteczek wydał obligOyciec móy na rub: sreb: sto piędziesiąt z procentami JP. Antoniemu Bortkiewiczowi, które za-

dney ważnośsi mieć nie będą, a to, już zpoliczonemi expensami i procentami od tegoż JP. Antoniego Bortkiewicza, w Roku 1815 maja 12 dnia. Afsekurował się tenże Bortkiewicz powtórnie zwrócić wszystkie Obligi w Trokach w Kancellaryi, a gdy onych nie znaleziono. Oświadczenie uczyniono w Grodzie: tey Kancell: Trockiey w roku 1815 maja 13 dnia, takowe doniesienie podaję i każdego ostrzegam nabywcy. Jan Jackowski Kapitan Woysk Rossyyskich.

2. Jan Chryzostom Piłsudski Marszałek b. Ptu Telszewskiego Kawaler Orderu S. Stanisława w Kancellaryi Ziemskiey Ptu Wileń: na dzień 28 Apr: 1d cego 1815 Roku przyznanym prawem wieczystym od Sukcessorów zeszłych z tego swiata ś. p. Szwykowskich Mar: dobra Czabiszki z folwarkami i wszelkiemi do onych przynależnościami w Pcie Wilen: i Trockim w Guber: Lit: Wilen: położone, na dziedzictwo nabył i zaposydował, zaktóre gdy jeszcze całkowitey summy nieopłacił, z tych powodow Kredytorów i ptetensorow do nabytych dóbr bądź zjakiego względu pretensye uscielać mogących iżby do dnia 29 7bra 1815 Ru w Kancellaryi Ziem: Wilensk: urzędownie jawili, wskutek determinacyi praw uprasza się. Jako Plenipotent podpisuię Wincenty Nowicki Regent,

3 Niżey podpisany nabywszy wiecznością majętność Dauksze w Pcie Rosieńskim w Guber. Lit. Wileń sytuowaną od Sukcessorów Abrama Chaimowicza Lewitana, oświadcza każdemu w szczególności mającemu pretensyią do tey majętności stosowaną, aby w przeciągu roku idącego raczył oną objawić: wszelkie zaś onera tak przez zeszłego Abrama Chaimowicza i żyjącą żonę jego jakoteż ich potomstwo na tę majętność poczynione, a w przeciągu czasu oznaczonego zamilczane, nie będą mogli bydź do majętności Daukszstosowane; aby takowe oświadczenie każdego doszło wiadomości, potrzykroć przez Gazetę Krajową ogłosić postanowiłem, dat 1815 mca apryla 28 d. Adam Macianski.

3 Niżey podpisany uwiadamia JPP. Wierzycielów lokowanych na dobrach JWW. Morykonich, że wymiar i schedowanie maiątków: *Degul*, *Sznaryszek*, *Ignapola*, *Wiszynt*, *Naliszek*, *Naliszeczek*, w Powiecie Wiłkomirskim położonych, a na ich satysfakcyą, dekretem Sądu taxatorsko - exdywizorskiego w Degulach roku teraźnieyszego 1815 dnia 27 marca zapadłym, przeznaczonych; ukończonem zostanie przed dniem 25 idącego miesiąca czerwca, i że niżey podpisany do tego terminu w rzeczonych majątkach przebywać będzie; wzywa zatym każdego z JPP. Wierzycielów, ażeby w tym czasie raczył zjechać do *Degul* dla odbicia schedy swojey i dla zapewnienia się co i w jakim o remie mieysca ma dostać.

Stanisław Borowski Komornik Graniczny Wileń: i Sądowy na Exdywizyi Morykoniowskiey.

2 Wyprzedaje się dom trzypiątrowy murowany z staynią, wozownią i ze wszelkiemi wygodami, sytuowany obok gościnnego domu pod Nrem 11. za mierną cenę; życzący ony nabydź, ma się zainformować o tém w domu W. JPana Tryntrocha, za ostrą bramą, u murgrabiego JP. Kacinkiewicza.

3 Sąd Powiatowy Ziemski Wileński za przywołaniem Aktoratu z Regestrow summaryyNych W. Ignacego Kossowskiego b. Assesora Sądu Niższego Wiłkomirskiego z WW. Dominikiem Oycem, Dominiką Córką w assystencyi oney Opieki Tyszkami Skarbu: Wiłkomir: skutkiem Remissy Sądu Głgo Depar: 2go Lit: Wileń Ru 1813 xbra 16 d. nastałey, z porządku dzieł w tym Sądzie przewodzących się wyjąwszy, w sessyach porbiednich wedle reguł tąż Remissą przepisanych, wszelkie stosunki pretensyow Kredytorskich, za Intrypcyami W. Dominika Tyszki, Żony onego zeszłey Applonij z Domańskich Tyszkowey rozpoznać, i lokacyą na domach w mieście Wilnie położonych dopełnić postanowił, i w tym porządku zaymując się rozbiorem dzieła wszystkich Kredytorów i pretensorów do majątku W. Dominika Tyszki, i zeszłey Żony onego śćelących pretensye, wzywa do jawienia się niezwłócznego w Sądzie Powiatowym Ziem: Wileń, z tym ostrzeżeniem, iż tenże Sąd jako po odeszłych kłlacyach prawnych, i po odbytych głosach Produ ezewch w konkluzyi nineyszego miesiąca Junij. O wziąść do namowy przedsiębierze — Ażeby

więc wszyscy Kredytorowie, i z jakiegokolwiekbądź źrzodła do majątku Wielmożnych Tyszkow pretensye uraszczać mogący pretensorowie sub amissione causæ, a Debitorowie że pod nie stanność onych oczewisty nastąpi wyrok, do jednoczasowey rozprawy łączyli się; i niewiadomością niezasłaniali — Ninieyszą wydaje Awizacyą. Józef Urbanowicz Z. Ptu Wileń: Regent.

3. Excerpt oświadczenia wespół z reprocessem do Protokułu Potocznego Ziem: Ptu Ihumeń: w dacie niżey wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Ptu wydaie się.

Roku tysiąc ośmset piętnastego miesiąca Februaryi osmnastego dnia — Na Sądach Jego Imperatorskiey Mości Ziemskim Ptu Ihumeń: stawając osobiscie Adwokat W Xawery Oziębłowski Regent Podkom: Ihumeński podał do zapisania oswiadczenie wespół z Reprocessem imieniem W. JPana Tadeusza Bielinowicza przeciwko W. JPanu Antoniemu Bielinowiczowi z powodu następnego: iż on Obżłłny Antoni Bielinowicz w Roku tysiąc osmset czternastym miesiąca Januaryi dwódziestego osmego dnia z Załującym wieczysto dzielczym Dokumentem uczynionym, a tysiąc ośmset czternastego Julij piętnastego na Urzędzie Ziemskim Ihumeń: Aktykowanym, folwark Hutę czyli Antopol dla Załgo odstąpił i obowiązek, to wypłaty pieniędzy, to zaspokojenia długow Obżłłgo Antoniego Bielinowicza różnym Kredytorom na Załgo włożył, jakoż Załłoy mocą tegoż Dokumentu dzielczego przez Urzędowie uczynioną i w Aktach właściwego Ptu Zeznaną Intromissyą, wszedł w possessyą summy należne Obżłłmu, jak swiadczą kwity, poopłacał, kredyta pouspakajał, słowem stał się nie kwestyjonowanym Aktorem wieczystym folwarku Huty czyli Antopola w Ihumeńskim Pcie położonego, jednakże Obżłłny duchem nie pokoju tchnący, zawarłszy wieczyste tranzakta niczym poruszyć się nie mogące, uwodząc obietnicami codziennego przyznania tegoż Dokumentu (czemu Załłcy jako Bratu mógł aż nadto wierzyć) dziwny napastne pretensyje do Załgo poformował, a formując też pretensyje, cudzy majątek za swóy nazwać usiłuje, i tym powszechność nie wiedzącą o stanie Interessow, zwieść żąda, aby na cudzy majątek do Obżłnego nienależny długi zaciągać lub też jakikolwiek frymark uczynić mógł. Przeto więc Załłcy przed Sądem i powszechnością ogłasza że folwark Huta czyli Antopol w Ihumeńskim Powiecie położony, mocą uczynionego wedle prawa Dokumentu dzielczego, do Załgo wieczystey possesyi należy, że wszelkie Załującego czynności jako od prawnego dziedzica są ważnemi, wzajemnie zaś Obżałowanego Antoniego Bielinowicza jako na cudzą własność, zaskarżemnieniu i nieważności podlanemi zostaną, hasłem więc byłego dziedzictwa Obżałowanego Antoniego Bielinowicza, iżby ktokolwiek nie był uwiedziony i nie popadł jakowey szkodzie, Załłcy o nieczynieniu żadnych z onym układów, przez ninieysze oswiadczenie ogłasza, a przytym że z Obżałowanym o niesłuszne pretensyje i kalumnije w oswiadczeniu Obżłgo wyrażone, i nie przyznanie dotąd Dokumentu dzielczego pomimo Aktykacyją onego w Ziemstwie Ihumeń: że prawem czynić będzie zapowiada — U tego oswiadczenia podpis takowy: Jako proszony podpisuię Xawery Oziębłowski. O zgodności z Protokułem Potocznym swiadczę: Joachim Sobolewski Z. P. J. Reg. G. Sekretarz.

3 *Niżéy piszący się, podaie do wiadomości WW. Prenumeratorów, iż wyszło z pod prassy kart sztuk 50, rysowanych przez W. Rustema Professora, a wyrytych przez JP. G. Kislinga, w różnych figurach i grupach — które raczą WW. Prenumeratorowie odebrać, za opłaceniem reszty rubli srebr: 5, a zaś nie skończonych kart sztuk 50, wyydzie z pod prassy za mscy 6, od daty teraźniéyszéy, o czém późniéy przez Gazetę będzie doniesiono. — Prenumerować można w Wilnie u niżey piszącego się, mieszkaiącego w Kardynalii, w Petersburgu u PP. Granello i Oliviero; w Rydze u P. Lossego. Roku 1815 junii 2 dnia. Isidor Weiss.*

3 Zgubiono na zamkowey ulicy dnia 5 Junii 1815 Nóty związane na Fortepiano koncert Mozarta pisany i inne rozmaite; ktoby znalazł raczy oddać do W. Kochańskiego Koll: Sekr: Naucz: Gimn: Wileń:, prócz podzięki odbierze nagrodę przyzwoitą